

12-07-2018

প্ৰাতঃ মুৰলী

ওম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

**"মৰমৰ সন্তানসকল - জ্ঞান ৰত্নৰ লেন-দেন কৰি তোমালোকে জ্ঞানৰ দ্বাৰা ইজনে সিজনৰ প্ৰতিপালন কৰিব লাগে,
পৰস্পৰ বহুত মৰমেৰে থাকিব লাগে"**

*প্ৰশ্ন:- বেমাৰ বা কৰ্মভোগ থকা স্বত্বেও কিহৰ আধাৰত অপাৰ সুখত থাকিব পাৰি?

*উত্তৰ:- বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰাৰ অভ্যাস গঢ়ি তোলা। কোনো কৰ্মভোগ অথবা বেমাৰ হ'লে নিজে নিজৰ লগত কথা পাতা - এতিয়া আমি ৪৪ জন্মৰ পাৰ্ট (ভূমিকা) সম্পূৰ্ণ কৰিলো, এয়া পুৰণি জোতা (দেহ)। এই পুৰণি হিচাপ-নিকাচ শেষ কৰিব লাগে। আকৌ আমি ২১ জন্মৰ বাবে সকলো বেমাৰৰ পৰা মুক্ত হৈ যাম। কোনো বেমাৰৰ পৰা আৰোগ্য হৈ উঠিলে সুখী নহয় জানো।

*গীত:- মাতা অ' মাতা.....

ওম্ শান্তি। এয়া হৈছে মাতাসকলৰ মহিমা, বন্দে মাতৰম্। হে মাতা, তোমালোকে শিৱবাবাৰ ভাণ্ডাৰীৰ পৰা সকলোকে পালন কৰা। তোমালোকে শিৱবাবাৰ ভাণ্ডাৰীৰ পৰা জ্ঞান ৰত্নৰ খাজনা পোৱা অথবা জ্ঞান অমৃতৰ কলহৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ পালনা হয়। বাস্তৱত মহিমা শিৱবাবাৰ, তেওঁ কৰণকৰাবনহাৰ। মাতা হৈছে জগদম্বা। নিশ্চয় আৰু অন্য মাতাও থাকিব, যাৰ বাবে এই মাতাসকলৰ মহিমা হয়। মাতাসকলে বহুত ভালকৈ পালনা কৰে। শিৱবাবাৰ যজ্ঞত যি থাকে তেওঁলোকৰ স্থূলৰূপতো পালনা হয় আৰু অবিনাশী জ্ঞান ৰত্নেৰেতো সকলোৰে পালনা হয়। পালনা কৰোঁতা গৰিষ্ঠ সংখ্যকেই মাতৃ। এনে বহুত আছে য'ত ভাতৃসকলেও মাতৃসকলৰ পালনা কৰে। এনে নহয় যে কেৱল ভগ্নীসকলেই ভাতৃসকলৰ পালনা কৰে। দুয়ো জ্ঞানৰত্নৰ লেন-দেনেৰে ইজনে সিজনৰ পালনা কৰে- ভাতৃয়ে ভগ্নীৰ আৰু ভগ্নীয়ে ভাতৃৰ। সন্তান সকলেতো অতি স্নেহেৰে থাকিব লাগে। এই দুনিয়াততো ইজনে সিজনক বিকাৰেই দিয়ে সেইবাবে ইজনে সিজনৰ শত্ৰু হৈ যায়। ইয়াত অবিনাশী জ্ঞান ৰত্নৰ খাজনা দিয়া হয়। তেওঁলোকে যেন পাথৰ মাৰে, কাৰণ তেওঁলোকতো পাথৰ বুদ্ধিৰ। এনে নহয় যে পাথৰ (চৰ) মাৰে, এয়াতো বুজাবৰ বাবে কোৱা হৈছে। তোমালোক হৈছা ভাতৃ-ভগ্নী ব্ৰহ্মাকুমাৰ ব্ৰহ্মাকুমাৰী। তোমালোকৰ নামো অতি শ্ৰেষ্ঠ। ব্ৰহ্মাকুমাৰী আছে যদি কুমাৰো নিশ্চয় আছে। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা আছে বাবে ব্ৰাহ্মণ ব্ৰাহ্মণীও আছে। বোৰ্ড (নামৰ তালিকা) পঢ়োঁতে ভয় কৰিব নালাগে। প্ৰজাপিতাৰ সন্তান নিশ্চয় ব্ৰহ্মাকুমাৰ ব্ৰহ্মাকুমাৰী হব। এয়া বুদ্ধিৰে কাম লোৱা হৈছে।

গীতটিত মহিমা কৰা হৈছে মাতাসকলৰ। জগত অম্বা সৰস্বতী বুলি কলেও নিশ্চয় লৰা-ছোৱালী হ'ব। নিশ্চয় পৰিয়াল হ'ব। এয়াও বুজিব লগা কথা। বুজেও- প্ৰজাপিতাই লিখি থৈ গৈছে নহয়। ব্ৰহ্মাক কোৱা হয় প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা। এয়া হৈছে সাকাৰী সৃষ্টিৰ পিতা। গোৱা হৈছে প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা ব্ৰাহ্মণ কুলৰ ৰচনা হৈছে। আদি সনাতন প্ৰথমে প্ৰথমে ব্ৰাহ্মণ হৈ যায়। বাস্তৱত আদি সনাতন দেৱী দেৱতা ধৰ্ম বুলি কোৱাটো ভুল। সেয়াটো সত্য যুগৰ ধৰ্ম। এয়া আদি সনাতন ব্ৰাহ্মণৰ ধৰ্ম যি প্ৰায় লোপ হৈ গৈছে। পৰমপিতা পৰমাত্মাই ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা ব্ৰাহ্মণ ধৰ্মৰ ৰচনা কৰে। তেন্তে এই সংগমযুগ হৈ গল, আদি সনাতন দেৱী দেৱতা ধৰ্মতকৈও উচ্চ। প্ৰথমতে এই ব্ৰাহ্মণ ধৰ্ম, যাক টিকনি বুলি কোৱা হয়। ইয়াক কোৱা হব সংগমযুগী আদি সনাতন ব্ৰাহ্মণ ধৰ্ম। কিমান ভাল ৰহস্য এইটো বুজি পাবলৈ। বাবাই বুজায়- প্ৰথমে যিজনই আহক তেওঁক পিতাৰ পৰিচয় দিয়া। এয়া হৈছে মুখ্য। ব্ৰাহ্মণৰতো ৰাজধানী নাই। লিখা হৈছে যে সত্যযুগী

দৈৱী বিশ্ব সার্বভৌমত্ব (Deity World Sovereignty) তোমালোকৰ ঈশ্বৰীয় জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ। দেৱী দেৱতা ধৰ্মতো আছে। কিন্তু তেওঁলোকে এই ৰাজধানী কেতিয়া আৰু কেনেকৈ পাইছিল - এয়াও বুজাব লাগে এইবাবে ত্ৰিমূৰ্তিৰ চিত্ৰ নিশ্চয় সন্মুখত ৰাখিব লাগে। ইয়াত লিখা আছে - স্বৰ্গৰ বাদশ্বাহী তোমালোকৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ। কাৰ দ্বাৰা? এয়াও লিখিব লাগে। এই বৰ্ড বনাই প্ৰতিজনে নিজৰ ঘৰৰ আগত লগাবা। যেনেকৈ গভাৰ্নমেণ্টৰ অফিচাৰৰ বৰ্ড (নাম ফলক) থাকে নহয়। বহুতৰে লগত বেজ থাকে। সকলোৰে নিজা নিজা পৰিচয় থাকে। তোমালোকৰো পৰিচয় থাকিব লাগে। বাবাই ডাইৰেকচন (নিৰ্দেশ) দিয়ে, কামত লগোৱাটো সন্তান সকলৰ কাম। বিহংগ মাৰ্গৰ সেৱা কৰিব লাগে। এয়া অতি মুখ্য কথা। ডাক্তৰ, বেৰিষ্টাৰ আদি সকলোৰে ঘৰত বৰ্ড থাকে। তোমালোকৰো বৰ্ড লগোৱা হওক - দেখি বুজিব শিৱবাবাই ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা স্বৰ্গৰ বাদশ্বাহী কেনেকৈ দিয়ে? বাবাই ডাইৰেকচন (নিৰ্দেশ) দিয়ে, যি মনুষ্যই দেখি আচৰিত হব। বুজিবলৈ ভিতৰলৈ আহিব। ফ্লেটৰ বাহিৰতো বৰ্ড লগাব পাৰা। যাৰ যি কৰ্ম তাৰ বৰ্ড লগাব লাগে। এজন দুজনক শিকাব লাগে। কিন্তু সন্তান সকলৰ ওপৰত মায়াৰ বহু আক্ৰমণ হয়, নিশ্চয় নাথাকে যে বাবাৰ ওচৰলৈ গৈছে। ৪৪ জন্মৰ পাৰ্ট পুৰা হলে পুনৰ নতুন দুনিয়া, স্বৰ্গলৈ আহি আশীৰ্বাদ ল'ব। এয়া মনত নাথাকে। বাবাই কয় ভাল কাম কৰা আৰু যিমান সময় পোৱা বাবাক স্মৰণ কৰা। তোমালোকে ঢোল বজাই সকলোকে কৈ থাকা যে এইটো সকলোৰে অন্তিম জন্ম। মৃত্যুলোকত পুণৰ জন্ম লব নালাগে।

তোমালোকেও জানা মৃত্যুলোক এতিয়া শেষ খবৰ হল। প্ৰথমতে নিৰ্বান ধামলৈ যাব লাগে। এনেদৰে নিজৰ লগতে কথা পাতিব লাগে, ইয়াকে বিচাৰ সাগৰ মন্ত্ৰন কৰা বুলি কোৱা হয়। পিতাই কয় তোমালোক কৰ্মযোগী। কি তোমালোকৰ কাছ জন্তুৰ সমানো মগজু নাই! সেইবোৰেও শৰীৰ নিৰ্বাহৰ বাবে ঘাঁহ আদি খাই কৰ্মেন্দ্ৰিয়ক চম্ভালি শান্ত হৈ বহি যায়। তোমালোক সন্তান সকলেতো পিতাৰ স্মৃতিত থাকিব লাগে স্বদৰ্শন চক্ৰ ঘূৰাব লাগে, নিজকে মাষ্টাৰ বীজৰূপ বুলি ভাবিব লাগে। বীজত বৃক্ষৰ সমস্ত জ্ঞান থাকে ইয়াৰ উৎপত্তি আৰু পালনা কেনেকৈ হয়, ড্ৰামাত ৪৪ চক্ৰ কেনেকৈ ঘূৰে? ৪৪ জন্মৰ চক্ৰৰ বাবে এই চিত্ৰ তৈয়াৰ কৰা হৈছে। মনুষ্যই ভাবে যে আত্মা ৪৪ হেজাৰ যোনিলৈ যায়। কিন্তু তোমালোকক পিতাই বুজাইছে যে তোমালোকে কেৱল ৪৪ টা জন্ম লোৱা। তোমালোকে ৪৪ জন্মক জানা। ব্ৰহ্মাৰ দিন আৰু ৰাতি বুলি কোৱা হয়, ইয়াতে ৪৪ জন্ম আহি যায়। ত্ৰিমূৰ্তিৰ বৰ্ড বনাই লিখিব লাগে- এয়া ঈশ্বৰীয় জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ, লব খোজা যদি লোৱা। নাও অৰ নেভাৰ (এতিয়া নহলে যদি কেতিয়াও নহব)। আগন্তুক মহাভাৰতৰ যুদ্ধৰ আগতেই পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে।

ৰামে (শিৱ) কি দিয়ে আৰু ৰাৱণে দিয়ে? - এয়া তোমালোকে জানা। আধাকল্প ৰামৰাজ্য, আধাকল্প ৰাৱণৰাজ্য। এনে নহয়, পৰামাত্মাই দুখ দিয়ে। দুখ দিওঁতা ৰাৱণ ৫ বিকাৰ যি বিষধৰ হৈ উঠে। সন্তানসকলক ভিন্ন ভিন্ন প্ৰকাৰৰ বুজনি প্ৰতিদিনেই দি থকা হয়। তোমালোকে জানা শিৱবাবাই আমাক সদায় পঢ়ায়। এনে নহয় যে সাকাৰক স্মৰণ কৰিব লাগে। শিৱবাবাই আমাক ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা সহজ ৰাজযোগ শিকায়। শিৱবাবাতো ব্ৰহ্মা দেহতে আহে। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা বুলি আৰু কাকোৱেই ক'ব নোৱাৰি। ব্ৰাহ্মণো নিশ্চয় লাগে। গোৱা হয় চেকেণ্ডত মুক্তি-জীৱনমুক্তিৰ অধিকাৰ অথবা ৰাজ্য-ভাগ্য লোৱা। সন্তান সকলে কয় আমি শিৱবাবাৰ সন্তান। তেওঁ স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা সেয়েহে নিশ্চয় আমাক স্বৰ্গৰ ৰাজত্ব দিব। বাবা কেনে বিস্ময়কৰ! জনকে এক চেকেণ্ডত জীৱনমুক্তি পাইছিল-এয়াও গোৱা হয়। তোমালোকে জানা এতিয়া আমি শিৱবাবাৰ হৈছো। শিৱবাবাক নিশ্চয় স্মৰণ কৰিব লাগে। যেনেদৰে তোলনীয়া সন্তানে জানে প্ৰথমে আমি অমুকৰ সন্তান আছিলো, এতিয়া তমুকৰ, আগৰ জনৰ পৰা মন আঁতৰি নতুন জনৰ সৈতে যুক্ত হ'ব। মষ্ট বিলাভেদ (অতি মৰমৰ) পিতাই ইমান বৃহৎ সম্পত্তি দিব। পিতাকেও অশেষ কষ্ট কৰি সন্তান সকলক যোগ্য কৰে নহয় জানো ! এনে

পিতাক তোমালোকে মুহূৰ্তে মুহূৰ্তে পাহৰি যোৱা। বাকী সকলোৱেতো দুখেই দিব তথাপিও তেওঁলোকেই স্মৰণ কৰা আৰু মই পিতাক পাহৰি যোৱা। লাগিলে নিজা ঘৰতেই থাকা, কিন্তু পিতাৰ স্মৰণত থাকা। ইয়াৰ বাবে যত্নৰ প্ৰয়োজন। কেৱল মোৰ হৈ থাকা। নিৰন্তৰ মোক আৰু নতুন দুনিয়াক স্মৰণ কৰা। এয়া গোটেই জগত কবৰস্থান হ'বলৈ গৈ আছে। তুমি মোৰ হোৱা মানেই বিশ্বৰ মালিক হোৱা। তোমালোকে জানা যে এতিয়া তোমালোক বাবাৰ হৈছা আৰু ভৱিষ্যতে স্বৰ্গৰ মালিক হ'বগৈ। আনন্দৰ সীমা থাকিব নালাগে।

এয়াও জানো যে এয়া পুৰণা শৰীৰ। কৰ্মভোগ ভুগিব লাগে। মম্মা বাবায়ো আনন্দেৰে কৰ্মভোগ ভোগে। পিছৰ 21 জন্মৰ সুখ কিমান গভীৰ! এয়াটো পুৰণি জোতা (দেহ)। কৰ্মভোগ ভোগীয়েই থাকিবা। তাৰ পিছৰ 21 জন্মৰ বাবে ইয়াৰ পৰা বাচি যাবা। কোনো বেমাৰ দূৰ হৈ গ'লে আনন্দ হয় নহয় জানো। কোনোবা বিপদ আহি আঁতৰি গ'লে আনন্দ হয়। তোমালোকেও জানা জন্ম জন্মান্তৰৰ বাবে দুখ আঁতৰ হ'ব। এতিয়া আমি বাবাৰ ওচৰলৈ যাওঁ। এয়া হৈছে বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰি পইণ্ট (টোকা) উলিওৱা। বাবাই ৰায় দিয়ে এনে-এনে কৰি নিজৰ লগত কথা হোৱা। আমি 84ৰ চক্ৰ পূৰ্ণ কৰিছো, এতিয়া বাবাৰ ওচৰলৈ যাওঁ, পুনৰায় বাবাৰ আশীৰ্বাদ পাম। সাক্ষাৎকাৰো কৰা। এই সময় পৰোক্ষ আৰু অপৰোক্ষ। যেনেকৈ মম্মাৰ কোনো সাক্ষাৎকাৰ হোৱা নাছিল, কিন্তু বাবাৰ হৈছিল। বিনাশ আৰু স্থাপনাৰ সাক্ষাৎকাৰ হৈছিল। তেওঁৰ ভৱিষ্যতৰ সাক্ষাৎকাৰ সঠিক ভাবে হৈছিল। কিন্তু প্ৰথমতে এয়া বুজা নাছিল যে তেওঁ বিষ্ণু হ'বগৈ। পিছত বুজিলে-মই এই বিকাৰী গৃহস্থ্য ধৰ্মৰ পৰা নিৰ্বিকাৰী গৃহস্থ্য ধৰ্মলৈ যাম, তত্বম। তোমালোকো বাবাৰ শিক্ষাৰে এনে হৈছা। ৰেচ (দৌৰ) কৰিব লাগে। গীতত মম্মাৰ মহিমা আছে। তোমালোকেতো জানা জগত অম্বা কাক কোৱা হয়, বাস্তৱত মাতৃ-পিতা কোন? মাতৃ-পিতা বুলি কলে জগত অম্বালৈ মনত নপৰিব। তেওঁতো নিৰাকাৰ। এয়া তোমালোকৰ বুদ্ধিত আছে। পিতাতো গড ফাদাৰ ঠিক আছে, তেওঁ নিৰাকাৰ। মাতৃ গৰাকীতো নিৰাকাৰ হ'ব নোৱাৰে। ফাদাৰ নিৰাকাৰী, যি নিজৰ পৰিচয় দিছে, নিশ্চয় আশীৰ্বাদ দিব, তেন্তে ইয়ালৈ আহিব লাগে। তেন্তে নিশ্চয় মাতৃও আৱশ্যক। সেয়ে, ব্ৰহ্মা বৰমা হৈ গল। ককা (দাদা) নিৰাকাৰ। কিমান ৰানদাৰফুল নলেজ (বিস্ময়কৰ জ্ঞান)। কিন্তু এই মিলন হ'ল মুখবংশাৱলীৰ বাবে। এয়া বহুত ৰানদাৰফুল নলেজ। পিতাই কয় কিমান গুহ্য ৰহস্য বুজাইছো। কোনেও বুজিব নোৱাৰে যে মাতা পিতা কোন। তেওঁলোকে কৃষ্ণক বুজে। কেৱল এয়াই পাৰ্থক্য। ইয়াকে কোৱা হয় একজ ভুল। কোনোৱাতো নিমিত্ত হ'ব লাগিব। কি ভুলৰ বাবে ভাৰত ইমান দুখী হৈ গ'ল? এতিয়া তোমালোকে গম পাইছা কোনে পাহৰালে? কি কাৰণ আছিল যে পাহৰি গ'ল? মায়া-ৰাৱণেই বিমুখ কৰিলে। যেনেকৈ বাবা কৰণকৰাৱনহাৰ তেনেকৈ মায়াও কৰণকৰাৱনহাৰ দুখঃদাতা। এওঁ কৰণকৰাৱনহাৰ দুখঃদাতা আৰু তেওঁ (শিৱবাবা) কৰণকৰাৱনহাৰ সুখদাতা। মায়াই পিতাৰ পৰা বিমুখ কৰে।

এতিয়া পিতাই নিজেই কয় যে হে আত্মা নিৰন্তৰে মই পিতাক স্মৰণ কৰা। তোমালোক মোৰ সন্তান, তোমালোকে আশীৰ্বাদ লব লাগিব। কেৱল

মোক স্মৰণ কৰিলেহে বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। অসীমৰ পিতাৰ মত পোৱা যায় ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা। গুৰু ব্ৰহ্মা বুলি কোৱা হয় নহয়। এয়াটো ভক্তি মাৰ্গৰ মহিমা। গুৰু ব্ৰহ্মা প্ৰখ্যাত। তেওঁলোকে আকৌ কয় ঈশ্বৰ সৰ্বব্যাপি। আগতে ময়ো ভাবিছিলো সত্য কথা কৈছে বুলি। এতিয়া বুজিছো মায়াই এওঁলোকক এনেদৰে কোৱাইছিল। মায়াই ভুল কৰাই তললৈ পেলাবলৈ আৰু বাবাই অভুল কৰে ওপৰলৈ উঠাবলৈ। পিতাই অতি উৎকৃষ্ট ভাগ্য নিৰ্মাণ কৰে। পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে-এয়াটো অতি সহজ। আচ্ছা।

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:- **

- (1) নিজকে মাষ্টৰ বীজৰূপ বুলি ভাবি কৰ্মেন্দ্ৰিয় সমূহক সামৰি লৈ শান্তিত বহাৰ অভ্যাস কৰিব লাগে।
- (2) বিচাৰ সাগৰ মন্ত্ৰন কৰি আনন্দত থাকিব লাগে আৰু আনন্দেৰে পুৰণি কৰ্মভোগ খণ্ডন কৰিব লাগে। নিজে নিজৰ লগত কথা পাতিব লাগে যে আমি ৪৪ৰ চক্ৰ সম্পূৰ্ণ কৰিছো, এতিয়া বাবাৰ ওচৰলৈ যাওঁ.....।

*বৰদান:- মনক ব্যস্ত ৰখাৰ কলাৰ দ্বাৰা ব্যৰ্থৰ পৰা মুক্ত হৈ থাকোঁতা সদায় সমৰ্থ স্বৰূপ হোৱা।

আজিকালিৰ দুনিয়াত উচ্চ পদবীধাৰী সকলে নিজৰ কাৰ্যৰ দিনচৰ্চা সময় অনুসৰি নিৰ্ধাৰিত কৰি লয়, তেনেদৰে তোমালোক যি বিশ্ব নৱনিৰ্মাণৰ আধাৰমূৰ্ত হোৱা, বেহদ ড্ৰামাৰ ভিতৰত হিৰো এণ্টৰ হোৱা, হীৰাতুল্য জীৱনৰ গৰাকী হোৱা, তোমালোকেও নিজৰ মন আৰু বুদ্ধিক সমৰ্থ স্থিতিত স্থিত কৰাৰ প্ৰথমে চেষ্টা কৰা। মনক ব্যস্ত ৰখাৰ কলা সম্পূৰ্ণ ৰীতিৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে ব্যৰ্থৰ পৰা মুক্ত হৈ যাবা। কেতিয়াও অসন্তুষ্ট হ'ব লগা নহ'ব।

*শ্লোগান:- ড্ৰামাৰ প্ৰতিটো দৃশ্য চাই হৰ্ষিত হৈ থাকিলে কেতিয়াও ভাল-বেয়াৰ আকৰ্ষণত নাহিবা।

!!ওম্ শান্তি!!

***